

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 62.

Tolvte Session.

34te Møde.

Torsdagen den 28de Novbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Lehmann (fortsat): Det Samme gjælder i ikke mindre Grad om den næste Paragraf. Det vil være Enhver, der er bekendt med Sagen, vitterligt, at selve Udskrivningsformen for en stor Deel er ordnet igjennem en lang Række af Resolutioner og Minister-skrivelser. Nu er der i § 9 sagt, at Udskrivningen gaaer for sig „overeensstemmende med de bestaaende Forskrifter og fremtidige Love“, hvorved der altsaa skulde være bebudet, at den hele Masse af disse Resolutioner, alle disse detaillerede Regler, der ere af en saa underordnet og omstiftelig Natur, at de slet ikke egne sig til Ophjælpelse til Lov, fremtidig kun kunde afgjøres ved Lov. Det Samme gjælder ogsaa om alle de Bestemmelser, der ere komne ind — jeg taler om de reelle, ikke om de enkelte, maaskee meget heldige Redaktionsforandringer, ligesom jeg heller ikke taler om den Bestemmelse, der er kommen ind i § 3 angaaende de paa Vesterlandsfærde og Amrum hjemmehørende Personers Bærnepligt — men jeg taler om den hele Række af Hærorganisationsbrokker, man har søgt at indsmugle i denne Lov. Der-til hører altsaa, foruden hvad den sidste ærede Taler nys nævnede, at man paa en Maade vil flette Krigsreserven ind, indføre en Udskillelse imellem Linien og Forstærkningen i Marinen; og dette skulde altsaa indføres ved en Forhandling imellem den danske Rigsdag og den danske

Justitsminister, uden at Marineministeren der- med havde det Mindste at gjøre. Jeg vil ikke tale om, at der ikke er, det jeg kan see, det allermindste Halv-vert. Det Samme gjælder om hvad den ærede Taler har berørt med Hensyn til Bytning af Vilkaar og Stilling. Med Hensyn til Nummerbytning er jeg ganske enig i Forslaget, men hvad angaaer de med Hensyn til Bytning af Vilkaar og Stilling foreslaaede Bestemmelser, da troer jeg rigtig- nok, at det er en meget daarlig Tjeneste, man i saa Henseende viser Krigsministeren ligesom ogsaa de Udskræve, der ikke see sig istand til at stille for sig til Hæren. Jeg mener, at der er al mulig Tøse til at underkaste Lovforslaget en meget nøie Granskning for at sørge for, at ikke de Ulemper, der uundgaeligt ville følge af navnlig at Udskrivningsvæsenet og Hærorganisationen høre under to forskellige constitutio- nelle Myndigheder, skulde forøges, sørge for, at vi ikke streife for meget ind paa det organisatoriske Gebeet, der efter min Me- ning vilde være ulovligt og i hvert Tilfælde ganske vist vilde medføre store og alvorlige Conflicter. Jeg skal indskrænke mig hertil og kun bemærke, at det skulde gjøre mig ondt, hvis det skulde føre til, at Lovene ikke kommer ud, men saafremt dette skulde blive Resultatet, vil jeg henstille til den ærede Justitsminister, om det ikke vilde være det Rigtigste at vende tilbage til den ganske simple Form at give en Lov om Udskrivningen, væsentlig overens- stemmende med den forelagte, og saa med et Par Tillægsbestemmelser leilighedsviis at for- andre det Par enkelte Bestemmelser i den al- mindelige Bærnepligtslov, der kunde trænge til